

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1848-08-26)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1848-08-26)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 69. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000045.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

**Fra N. F. S. Grundtvig til Sønnen Svend.
Khvn. 26de Aug. 48.*

Kiære Svend

Det kan jo dog igrunnen aldrig være dit Alvor at tænke, din Fader enten skulde forskrækkes ved at see sine Sønner gaae den Vei, hvorpaa. 70man ene kan vinde Forstand paa Livet, eller at han skulde ønske, det var anderledes, thi netop til at gaae denne Vei har han jo, afvigende fra de fleste Fædre, stræbt at bevare sine Sønners Kraft og givet den al den Opmuntring og Leilighed, han kunde!!

Grundtvig og hans Slægt.

5

Nei, min Søn, naar jeg siger at mine Sønner og jeg for Øieblikket ei kan tale levende sammen, da er det ikke fordi jeg enten savner eller ønsker dem i mit Kiølvand, men, som jeg skrev, fordi Livstrømningerne ikke løbe paralelle, men skiære kun hinanden, naar de mødes, og at vi i den sidste Tid ei engang, hvor Strømningen gaaer paralelt i Fædernelandet, kunde følges fredelig, det var fordi mine Sønner standsede Strømningen hos sig, og vilde endelig have mig til det samme, hvad jeg umuelig kunde, saa jeg har god Grund til at sige, at saasnart jeg misbilliger noget hos det nærværende Ministerium, maa jeg vente at blive viist tilrette af mine Sønner, ikke fordi de tør paatage sig at retfærdiggjøre Ministeriet, men fordi de paastaae, at jeg skal, ligesom de, troe blindt paa Ministeriet, som bedre oplyst end jeg.

Kun saameget, fordi jeg maa ikke lade mig det sige af Nogen, og allermindst af mine egne Sønner, at jeg skulde enten miskiende eller angre den fri Livs-Udvikling og Selvtænkning, hvortil jeg netop fra Barnsbeen har stræbt at forberede og opelske dem, thi for Resten vil jeg paa ingen Maade trættes med mine Sønner om, hvem af os der har mest Skyld i Misforholdet, der neppe kunde finde Sted uden Skyld paa begge Sider. Hvem der nemlig ikke kan tale sig tilrette, kan endnu langt mindre skrive sig tilrette, og naar det synes saa, er det kun et Skin, i det man tager Skyggerne for Personerne, til de atter virkelig mødes.

Det var imidlertid naturligt, at mine Sønner, da vore Hjerter, Gudskeelov! ikke er løsnede fra hverandre, skiøndt vore Tankegange skiære hinanden, aabent vilde yttre sig derom til mig, og at jeg svarer dem ligesaa aabent; med det Ønske, at vi ikke skriver mere derom, da det kun føder istedenfor at hæve Misforstand!

Blandt andre Bøger har I faaet Allens Udsigt over Sprogforholdene i Slesvig, og den vil I læse med Fornøielse, thi den giver ikke blot en ordenlig hjemlet Fremstilling af det historisk givne, men gaaer ogsaa ud fra Grundsætningen om Modersmaalets inderlige Sammenhæng med hele Folkelivet, hvortil de færreste Bogskrivere hos os endnu har hævet sig. Falkenskjolds Menoirer ¹⁾ har jeg oftere tænkt paa at ville læse, da jeg altid ventede at finde noget Udbytte fras. 71den Struenseske Tid, og nu skal jeg paa din Anbefaling see snart at giøre Alvor af det, skiøndt min Læsning er meget indskrænket, da »Danskeren« næsten optager hele min Tid, hvorpaa jeg ogsaa var belavet, da et Ugeblad, man er ene om, enten maa blive daarligt eller have en heel Mand.

Saavidt jeg mærker, kommer her ellers ikke synderligt ud, thi at vi har faaet en Haandudgave af Snorres Edda er vel godt men for Øieblikket dog kun lidt, naar man betænker, at vor Literatur netop nu har Danmarks hele Tilværelse og hele Nordens fremtidige Skikkelse til sin nærmeste Genstand.

Man trøster eller truer os her daglig snart med hele Tydsklands Magt og snart med Vaabenstilstand, men ingen af dem, jeg taler med, veed noget, og hvad mig selv angaaer, da veed Du nok, jeg frygter ikke for Tydsklands Magt, men kun for den Vaabenstilstand, vi alt længe har havt.

Moder og alle her hilse kiærligst. Meta har, desværre, idag atter Feber. Hils Johan kiærlig, og gid I begge med en sund Sjæl i et sundt Legeme maa seire i alle Kampe! I veed, det glæder ingen mere end eders

Fader og V.
Grundtvig.